

kun bliver Præst ifølge Kongens Billie, saa ophører man ogsaa at være Præst ved Kongens Billie — ved Kongen forstaaer jeg den constitutionelle Konge, der handler igjennem og ved sine Ministre —; men der opstilles en Undtagelse for disse Præster. De stilles under en Bestemmelse, som vi hidtil kun have haft for vore Dommere og, under de nuværende Forhold endda kun for vore Overdommere, nemlig at de ikke kunne afflediges uden ifølge Dom. Nu spørger jeg ikke, om det er rigtigt, at Præster entlebiges ad administrativt Veie, jeg spørger endnu mindre, om det er rigtigt, at Præster entlebiges af den Grund og paa den Maade, som en vis Præst er bleven entlebiget paa, men jeg siger, at det er urigtigt i den danske Folkekirkelike at opstille to Rækker Præster, en Række lønede Præster, der ansættes og entlebiges af Kongen, og en anden Række Præster der ikke lønnes, der ansættes, eller i det Ringeste bekræftes af Kongen, men ikke kunne afflediges af Kongen, idet de kun kunne afflediges ifølge Dom. Det indfører en skjæv Stilling for disse to Classer af Præster. Man tænke sig den sidste Klasse meget talrig; de ville da staae saa skjævt ligeoverfor hinanden, og deres Virken ved Siden af hinanden og Sammenstød vilde virke saa skadeligt paa Menighedslivet, at man ikke bør gaae denne Veie. Det er derfor, at jeg ikke kan gaae ind paa denne Lov. Man siger: Det er jo en liden Ting, vi ville opnaae; vi ville kun opnaae, at Nazareth-Menigheden kommer tillive. Ja, det ønsker jeg ogsaa; men hvorfor skulle vi opnaae denne liden Ting, som der siges, eller denne store Ting maaffee i sine Følger, ved at indføre organiske Bestemmelser i den danske Folkekirkelike ved en Lov som denne, hvorved da Spørgsmaalet, om denne Lov har faaet den fulde ønskelige Forberedelse, vender tilbage med fuld Bægt. Den angaaer kun directe Frimenigheder, men den virker paa alle de andre Menigheder. Den angaaer dernæst kun een Frimenighed; thi der eksisterer kun een Frimenighed, men for at ramme dette enkelte Punkt træffer den Bestemmelser for den danske Folkekirkelike i Almindelighed, som ikke ere synderlig overveiede.

af disse Grunde vil jeg stemme imod Lov-

ven; men jeg sagde, at jeg ønskede, at der gaves Leilighed til, at det Misforhold, der findes der Sted paa et enkelt Punkt, et Misforhold, der er bragt tilveie ikke ganske uden en vis Ukløgskab, kunde forsvinde; og hvorledes kan man komme dertil? Enten ved at foreslægge et Lovforslag, der, uden at berøre noget som helst Princip af den danske Folkekirkelike almindelige Ordning, sætter den i Kjøllinge oprettede Menighed som anerkjendt og den Præst, som den har valgt sig, Pastor Birkebal, som berettiget til at fungere, eller — jeg vilde selv finde denne Form mindre sømmelig, just efter hvad der er foregaaet — man kan ved en Lov udvide Kongens Besøielse med Hensyn til Præstekaldelsen ganske lidet, og jeg veed ikke engang, om det skulde være absolut nødvendigt, at Lovgivningsmagten derfor kaldtes til Virksomhed; man behøver blot at fastsætte, at Hans Majestæt Kongen kan berettigede Præster, der ere entlebigede, til at foretage kirkelige Handlinger og virke som Sjælesørgere for en Kreds af Familier, der slutte sig til dem, og anordningsviis bestemme Reglerne derfor; saa har man givet Muligheden til, at Regjeringen kan ganske simpelt sige: „Vi bemyndige Pastor Birkebal til at virke for de Folk, der have sluttet sig til ham“; saa har man bragt Lovens Omfang og Virkning tilbage til at stemme med dens virkelige Foranledning, og saa har man undgaaet at gjøre, hvad man nu, hvis denne Lov vedtages, gjør paa Grund af et ganske enkelt, næsten personligt Tilfælde uden tilhørligt Forberedelse at gribe ind i Folkekirkens Organisation paa et meget væsentligt Punkt; thi et meget væsentligt Punkt er dog den Form, hvorunder de kirkelige Bærere nu udnævnes og afflediges. Jeg vil derfor ønske, at Sagen ad en af de af mig anthbede Veie kunde ordnes, og, om den opsættes i nogle Maaneder, troer jeg virkelig ikke er af Bigtighed; men jeg vil stemme imod den foreliggende Lov; selv efterat den er bragt i den bedste Skikkelse, den kan faae, vil jeg dog stemme imod den og raade til at stemme imod den.

Saffner: Naar det her foreliggende Lovforslag blev henviist til et Udvalg, nærede jeg det Haab — jeg troer, at jeg udtalte dette